

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 216 Mon., Sept. 17, 1945

Tri dobe v razvoju komunistične revolucije na Slovenskem

(Poročajo slovenski begunci.)

DRUGA DOBA.

Druga doba je napočila takrat, ko se je ustanovila na Slovenskem prva "republika." To je bilo v maju 1942. Tista slavna "republika" je bila na Notranjskem. Trajala je pa tudi ta doba skoraj natanko eno leto dni, tj. do maja 1943.

Kakor smo povedali v uvodu, je imela ta doba biti doba "sinteze vseh strank." Vse stranke in vsa prepričanja naj se zlijejo v en sam potok stremjenja in teženja. Zakaj pa, bi utegnil kdo vprašati? Zakaj ni več dobro, kar je bilo dobro doslej? Zakaj naj ne bo več Sokolov in krščanskih socialistov in narodnih demokratov in tako dalje?

Odgovor je bil že pripravljen! Zato, ker je napočil čas, da se na Slovenskem izvede — **narodna revolucija!** Prišla je torej beseda, ki doslej ni smela na vrh — revolucija! Kdor je od vsega začetka vedel, da je Osv. Fronta komunistična reč, je vedel, da lepega dne ta beseda mora priti na dan. Kdor je mislil, da ga mora ta beseda iznenaditi ali celo razočarati, ta naj se najprej obesi na besedo: **NARODNA** ... in naj "revolucijo" le mimogrede opazi! Taka je bila misel vodstva.

Morda bi tudi to šlo bolj gladko kot je v resnici šlo, da ni začela Osv. Fronta prav kmalu po tem novem geslu — s terorjem! Ljudje so hitro sprevideali, kaj naj bi bila tista na novo proglašena "narodna revolucija." Partizani so jo razlagali tako: Treba je še bolj tesno kot dosedaj združiti vse tisto, kar je v narodu "zdravega," vse tisto, kar je "nezdravega," pa odstraniti.

Nastane vprašanje: Kako pa vse "nezdravo" odstraniti? Partizani so z besedami na to odgovarjali na take skrivnostne načine, da ni nihče, če je bil še "nedolžen," ni mogel prav razumeti. Z dejanji so pa odgovarjali tako, da je vsak z lahkoto razumel. Začele so se namreč množične likvidacije, pri katerih so tisoči izgubili življenje. Mnogi od teh na neverjetno krut način. Komunistom je dozorel čas, da očitno nastopijo za celoten prevzem oblasti. Poprej skriti za raznimi imeni so zdaj polagoma stopali pred javnost s praviimi imeni. Ljudstvo se je tedaj prestrašeno zdrnilo, ko je videlo na svoje oči, da stoji na čelu "osvobodilnega" gibanja — komunistična stranka! Tu pa tam se je o tem že poprej šušljalo, ta ali oni je vedel o tem popolnoma jasno govoriti, toda protipropaganda je takega obsodila za obrekovalca. Zdjaj ni bilo nobenega prikrivanja več.

Likvidacije so se vršile obenem med narodom, ki je ostal "trdovraten" in ni maral iz svojih "reakcionarnih pozicij." Pa vršile so se tudi med onimi, ki so srečno priplezali na "napredne pozicije," pa hoteli tam ostati. Siromaki niso vedeli, da tega komunisti ne bodo dopustili. Vsi politični "zavezniki," ki so do takrat krepko in nevede ali vsaj nehoti toliko pomagali k razmahu Osv. Fronte, so postali sedaj "nezaželeni elementi." Komunisti so spravili v tej dobi s poti na primer pisatelja Toneta Čokana, Ivana Čampo, Lojzeta Primožiča in nešteto drugih. Zaprlji so vse komandante, ki niso bili komunisti.

Iz političnih odborov so odstavljali svoje posredovalce in nastavliali samo zanesljive ljudi, ki so bili že komunisti ali prav blizu na tem, da se dajo vpisati. Začeli so tudi z novim načinom pridobivanja članstva za "partijo." Razpredli so v ta namen silno pretirano organizirane mreže. Da bi pridobili več članstva, so pogoje za sprejem nekoliko razrahljali, po sprejemu pa toliko bolj hoteli s komunistično vzgojo članstva. V "izvršenem odboru" so se odkrito izrekli za komunizem in nihče se ni smel upirati. Kot pravi komunisti so sedaj nastopali že tudi Kocbek, Tone Fajfar ter Sokola Rus in Lubej. Saj gotovo ni bilo po njihovih prejšnjih strankarskih ali organizatoričnih načelih, da je Osv. Fronta začela s krvavim terorjem in pomorila na tisoče brezbrambnih ljudi. Nihče od teh in drugih njim enakih se pa ni uprl temu početju, zakaj komunistična ideologija jim je bila že globoko pod kožo.

Ne smete pa misliti, da je ta druga doba skozi celo drugo leto obstojala Osv. Fronte šla v ravni črti naprej. Komunisti so vedno pripravljeni na kompromis in začasen umik. Toda če naredi kdaj en korak nazaj, skušajo čim prej narediti dva naprej. Tudi slovenski komunisti niso izjema.

Bilo je tako: Množične likvidacije so vzbudile v narodu silen odpor. Ta splošna nejevolja je privedla do znanih "vaških straž." Te so napredke Osv. Fronte znatno zavrele. Obenem so prišle strahotne laške represalije, ki so med ljudstvom partizane še posebej osovražile. Tiste čase je partizanstvo vsaj za nekaj časa poseglo nazaj v prejšnjo dobo in spet začelo povzdigovati "osvobojeenje" in "demokracijo." Govorili in pisali so spet o "enakovrstnosti" in "tovarištvu."

Prav v to dobo spada znana izjava dr. Ribarja, ki je zatrdil, da partizani hočejo samo "demokracijo" federativno Jugoslavijo" in da o kakem komunizmu med njimi še govora ni! Toda naše ljudstvo je tedaj že iz lastne skušnje vedelo, kaj je in kaj ni. Ribarju ni moglo več nasesti. Pa tudi partizani niso dolgo ostali pri teh geslih in kmalu se je spet govorilo o "narodni revoluciji."

V tej drugi dobi je izhajal tudi partizanski mesečnik pod naslovom "Slovenska Revolucija." Vanj sta pisala največ Edvard Kocbek in Tone Fajfar. Vsekako sta bila ta dva

najbolj poklicana, da zabrišeta prehod iz prve v drugo dobo in nekako opravičita svoj korak daleč na levo od programa "krščanskih socialistov." Vendar, če je bilo stvari koristno, sta še nastopala kot katoličana. Sicer sta pa to storila še tudi v tretji dobi in ravna tako danes ... Komunistom namen vedno posvečuje sredstva.

List "Slovenska Revolucija" ni dolgo izhajal. Dokler pa je, je bil usmerjen v mislu Ribarjeve izjave in je tajil vsak namen partizanov, da bi hoteli kaj več kot narod prekrasiti v domači politični in narodno-kulturni zrelosti. Da bi mislili na kak socialen prevrat, na primer na kake razlastitve — Bog ne daj!

Ta list res ni bil dolgo potreben. Prvič zato ne, ker se je partizanstvo že pripravljalo na skok v tretjo dobo, deloma zato, ker sta v tej dobi celo izrazito komunistična lista "Delo" in "Slovenski Poročevalec" pisala samo o "narodni revoluciji." In čigav je bil list "Delo"? Bil je uradno glasilo "Centralnega Komiteta Komunistične Partije"! Mnogi so mislili, da se je komunizem "pobližal" celo na Slovenskem! Da se je "pobližal" na Ruskem, so itak mnogi že verjeli in napovedovali, da se bo kmalu tudi "naš" ...

(Konec sledi.)

Odpri srce, odpri roke. ...

Kako se naj komunizem ustanovi? — Na to vprašanje bomo v enem najnovejših številkih Amerikanskega Slovenca takle odgovor:

"Z nasiljem in tiranstvom, ko je enkrat dovolj zvestih pristavšev komunizma, da prevzamejo vodstvo in kontrolo nad deželo. Komunizem odklanja misel na miren demokratičen razvoj. Izjavlja, da je demokracija samo prikrito našminkana diktatura kapitalistov. Komunizem se doseže samo z oboroženo revolucijo, ki sledi po civilni vojni z upostavitvijo diktature proletariata. Tako pravi točno in jasno sam Stalin v svoji knjigi 'Vprašanja Leninizma,' stran 23, kjer piše:

"Znanstveno govoreč, diktatura proletariata je moč, ki je ne omeji noben zakon in ne ovira nobena določba in stoji direktno na sili. Diktatura pomeni neomejeno moč, stoječo na nasilju, **ne na zakonih.**"

Amerikanski Slovenec je s temi besedami na kratko naslikal vse, kar se je zadnja štiri leta godilo in zgodilo na Slovenskem in drugod v Jugoslaviji. O tem smo prejeli poročila vsa štiri leta in skušali našim ljudem dopovedati, za kaj v resnici gre. Za nič drugega kot za komunistično revolucijo! Zdjaj je komunistična revolucija zmaga in tisoči naših ljudi so bežali čez meje. Sedaj mnogi od teh pišejo naravnost sem v Ameriko in razlagajo položaj. In glejte, nič drugače ga ne razlagajo, kakor so pripovedovala poročila vsa ta štiri leta.

Dr. Jože Basaj je pisal o tem naravnost angleškemu maršalu Aleksandru in mu brez vsega obotavljanja ponudil **dokazov in dokumentov** za svojo in vsega naroda trditev. Ne vemo, kaj je Aleksander na to dejal. Vemo pa nekaj drugega. Angležem in Amerikancem ni treba dokazov in dokumentov, zakaj oni sami vse te reči **prav dobro vedo** ...

Magazine THE SIGN piše pred kratkim:

"Koliko Amerikancev pozna resnično sliko o klanju demokratičnih in proti-komunističnih ljudi v vzhodni Evropi in na Balkanu? Koliko nas je, ki imamo pravi pojmi o tem, kakšni ljudje se postavljajo na najbolj odgovorna mesta v Bulgariji, Romunski, na Poljskem, na Madžarskem in drugod? Koliko Amerikancem je znan značaj protidemokracije in protizavezniške propagande, ki jo delajo sovjeti v deželah pod sovjetsko kontrolo. ... ? **Naša vlada vse to dobro ve** ..."

List nadalje ostro prijemlje uradni Washington, zakaj vse te reči prikriva, da ne pridejo na ušesa Amerikancem narodu.

Božično voščilo 21. decembra 1939:

"Berlin. — Vse najboljše za Vaš osebni blagor in za srečno

bodočnost ljudstev prijateljske Sovjetske Unije! — Hitler in Ribbentrop."

Odgovor na božično voščilo 21. decembra 1939:

"Moskva.—Prijateljstvo med ljudstvi Nemčije in Sovjetske Unije, ki ga utrjuje kri, ima dovolj vzroka, da ostane stalno in trdno. —

"Jože Stalin."

Ko je zvedel o tem tisti dan ameriški poročevalec William L. Shirer, je zapisal v svoj dnevnik:

"Kako norčavo in smešno!" Zihér mi verjame, da škofu Rožmanu niti takrat niti pozneje kdaj ni prišlo a misel, da bi posnemal Stalina in pošiljal Hitlerju božična voščila. ... Pa pravijo, da je Stalin Rusijo reševal, Rožman pa Slovenijo — izdajal. ...

Isti William Shirer je pisal malo prej, 23. avgusta 1939:

"Rusko — nemški pakt sega vse bolj daleč, kakor bi si bil utegnil kdo misliti. To je prava pravcata zveza in Stalin, ta namišljeni prvovrstni sovražnik nacizma in napadalne vojne, na podlagi tega pakta vabi Nemčijo, naj gre in spravi Poljsko s sveta. ... Da bi Stalin mogel igrati tako surovo politiko nasilja in zraven gladil pot nacizem, to nam kratkomalo v glavo ne gre. Tuji poročevalci (v Berlinu), posebno angleški, so se zatekli k šampanjcu in skušajo v njem utopiti svoja čustva. Ta Stalinov korak mora ubiti komunizem. Kako bo kak, recimo, francoski komunist, ki so mu šest let utepali v glavo sovraštvo do nacizma, požrl novico o tem, kako Moskva objema Hitlerja? Toda kdo ve, morebiti je Stalin pameten. Morebiti samo hoče ustvariti vojno med Nemčijo in Zapadom, ki bo prinesla golo zmešnjavo. Takrat bodo boljše viki nastopili in komunizem pride v te dežele, oziroma, kar bo od njih ostalo. No, morebiti pa Stalin ni pameten. Hitler je prelomil še vsako mednarodno pogodbo, ki jo je kdaj podpisal. Če bo hotel izbrat Rusijo, kakor je izbral Poljsko, s katero je leta 1943 napravil podobno pogodbo, tedaj — z Bogom, Rusija!"

O, brez dvoma, Stalin je bil "pameten"! Sicer mu ni uspelo, da bi vso Evropo spravil v svoj komunizem, pa za enkrat je zadovoljen s tem, da ga je vendar precej proti zapadu porinil.

Hitlerjev minister dr. Ley je tudi nekaj rekel za Božič 1939. Rekel je:

"Der Fuehrer ima vedno v vsem prav! Ubogajte Fuehrerja!"

Tako se je včasih govorilo na Nemškem — za Božič!

O TITOVI Jugoslaviji smo brali že večkrat, da je vrgla iz sol križ, pa je namesto njega obesila na steno Titovo sliko. Brali smo tudi, da je vrgla iz sol krščanski nauk, katekizem. Zdjaj beremo, da je uvedla v šole namesto katekizma pouk o

"Zvestobi do Tita." Prav fleten mora biti ta pouk. Pa mislim, da bi se dalo vse povedati v enem ali dveh stavkih:

"Der Tito ima vedno in v vsem prav! Ubogajte der Tito-ta!"

Nedavno je bilo brati ogromen napis v nekih "cajtengah" z velikimi črkami zesh celo stran:

SLOVENSKI DUHOVNICI O-BETAJO ZVESTOBO JUGOSLAVIJI!

Izgledalo je kot strašanska novica, ki naj pretrese vse svet, ali vsaj ves tisti svet, ki še ni pokleknil pred Titoto. Se razume, da sem bral. In sem iskal takih besed, ki bi oznanjale veliko "spreobrnjenje" med slovenskimi duhovniki. Vendar takih besed nisem našel. Res je, da so tisti duhovniki obljubili zvestobo JUGOSLAVIJI in posebej SLOVENIJI. Pa kaj je v tem novega? Odkar je prišla na dan JUGOSLAVIJA leta 1918, so ji bili slovenski duhovniki zvesti. Se celo tiste mesece so ji bili zvesti, ko so jo komunisti kleli na levo in desno. Če so bili torej slovenski duhovniki pozvani, naj pridejo zagotavljat zvestobo JUGOSLAVIJI, so to prav lahko in brez ponarejanja naredili.

Nisem pa opazil, da bi bili ti duhovniki izjavljali zvestobo TITOVI Jugoslaviji, kakor ji obetajo zvestobo ljudje v "Ljudski pravici" v Ljubljani in celo ameriški Slovenci okoli SAN-Sa. Če bi bili slovenski duhovniki v Ljubljani to napravili, potem bi bila res — novica!

Hitler, kolikor vem, ni nikoli vpeljal v nemške šole namesto katekizma pouk "o zvestobi do der Fuehrerja." Morda ni bilo treba. Saj je neka Nemka leta 1940 povedala o Nemcih, da so "geborene Untertanen" — podložniki že od rojstva! Torej že po svoji naravi.

O Jugoslovanih se ni nihče nikoli kaj takega rekel. Ivan Cankar je sicer pisal o nekih "Hlapcih" na Slovenskem, pa se mu je stvar sprevrgla v zelo politično propagando. Spada med njegove najmanj posrečene — če smem tako reči — umetnine.

Menda tudi der Tito to ve. Der novi Fuehrer v Jugoslaviji. Zato je treba mladini privzgojiti, česar ni prinesla s seboj na svet — "zvestobo do der Titota." Ej, tudi der Tito je "pameten" in ve, kaj dela. Ni pameten samo der Stalin!

Se ni dva fedna, ko sem bral na novo zapisano: Hitler in Stalin sta se veliko drug od drugega naučila.

Pač, pač! Hitlerčki in Stalinčki se pa uče od obeh!

Če vse to premislimo, ali se bomo čudili, ko vemo, v kakšen strašen položaj so prišli z napredovanjem Titove diktature demokratično misleči Slovenci tam v Evropi? Zlasti še katoliško misleči Slovenci! Ali res ne moremo razumeti, zakaj se jih toliko potika po tujini in nočejo iti nazaj domov? Ali res ne moremo razumeti, zakaj oni, ki so ostali doma, tako silno trpijo in umirajo kot "izdajalci"? Ali hočete res tudi vi zahtevati od teh svojih rojakov, da podpišejo odpravo križa, katekizma in demokracije, pa s prepričanjem priklicajo vpeljavi pouka "zvestobe do Tita" in po stanajo — kakor nacistični Nemci nekoč — "geborene Untertanen"? ? ?

LIGA KATOLIŠKIH SLOVENCEV ne misli tako, zato se je zavzela za vse one, ki želijo ostati pri tem — kot eden tako lepo piše — "kar jih je mati učila." (Govednikov neke z zapada, kakor slišim). Ali se še vedno obotavljate in se še niste odločili za vsestransko podpiranje LIGE in z njo vseh onih Slovencev, ki imajo v srcu in dejanju popolnoma

tako misel in prepričanje, kakor ga imate vi?

Na delo za LIGO KATOLIŠKIH SLOVENCEV!

Da ima ta kolonar vsak dan 24 ur časa? In menda samo zato, da piše, maže, peresnikuje ied? Dragi gospod, nikar nikar tega ne verjemite! Nikogar ni na svetu, ki bi namesto njega spal, jedel, pil, se umival, se kopal in opravljal še druge enako nujne človeške potrebe. Vidite, to odbije že lepo število ur od zapisanih 24. Toliko je pa kolonar res na boljšem, da mu nobene ženske ne vsiljujejo banketov in tudi jeleni ga ne vabijo v gore. Morda zato lažje premisli, kaj piše. In končno, da ustreže zaradi podpisa: Zaplot.

Poletne novice s Hubbarda

To poletje je bilo res lušno v našem parku, ko sem se lepo sprehajal v hladni senci, kajti dela na polju nisem imel, ker je večina polje ostalo vse prazno in letos ne bo obdelano, kajti našega predelavca, da bi vodil poljska dela naprej in jaz za njim, ni doma. Odsel je nekam v tujino nekako demokracijo ustvarjat in kakor vse izgleda, ne bo kakšne posebne demokracije. Zdi se, da so samo z ene rame na drugo preložili in preprosto ljudstvo bo pa ostalo v sužnosti.

Torej, naš Eddie je pred odhodom v daljne tuje kraje zoral in pripravil ter posejal veliko njivo pšenice. Ker pa Edita ni bilo doma, sem bil izročil sosedu, da je spravil pridelek pod streho, kajti on ima vse tozadevno orodje. Seveda je pri tem igral precejšnjo vlogo tudi naš Tone, ki je pomagal spraviti v red.

Ko pa sem jih opazoval pri delu in sem videl, kako so se potili in si brisali pot s čela, se je kar samo smejalo in pri tem sem si mislil: ubogi farmarji, koliko trpijo, ko morajo v tej neznanosti vročini tako težko delati. Priskočili so bili na pomoč tudi vsi naši sosedje, za kar jim prav lepa hvala, čeprav jaz pri tem nisem imel nobene besede.

Pšenična letina je bila prav povoljna in tako se bodo naše putke kar par let naprej z njo gostile. Tako so sedaj naše kure in pujski kar za dve leti preskrbljeni brez vsakega nadaljnjega pridełka. V tem času vsaj tako upam in pričakujem, da bo zopet Eddie prijel za plug.

Poletje je minilo in s poletjem so odšli tudi naši počitniški karji in zapustili naš lep park, kjer so preživeli svoje počitnice med rožicami. Res je bilo fletno in še posebno, kadar sta me K. in P., ki sta se senčila v našem parku, povabila in mi dušo hladila z mrzlim pivom, kar je bilo neznanosko prijetno v tej neznanosti vročini. Tako vidite se mi je godilo te poletne dneve. Obiskali so nas številni obiskovalci iz Clevelanda in drugih mest, kajti prišli so me pogledat, da vidijo, kakšen karakter sme, ko imam dolg jezik. Prišli so iz New Yorka, Chicaga in celo iz Kalifornije so nas prišli obiskat.

Oni dan sta se pri nas ustavili dve par prijazni dekletki iz Chicaga, Illinois, ki sta hotelo vedeti, kaj za en vrag je z mano, da se že toliko časa nisem nič oglašil v Ameriški Domovini, katero redno čitati in se še posebno zanimati za Hubbardske novice. Prišli sta osebnopogledati, kaj neki se mi je zgodilo.

Kot vam je, cenjeni bralci Hubbardskih novic, znano da sem si bil vzel počitnice, zato pa je več ljudi prišlo vprašati in celo nekaj pisem sem dobil, kaj vendar je za en šment, da se več ne oglašim v javnosti. Iz tega lahko vidite, da mi je res dobro in fletno, da se niti ogla-

sil nisem. Saj še pregovor da komur se dobro godi, na druge ne ozira. Seveda no ni tako, saj si vedno stavljam, da mi je ... Trpim in matram se ... mile viže res, ampak ... (Nadaljevanje na 3. strani)

"Fanta, le po njem!" silil prijazni birt, prav toliko, veš Japčec, zdajle začel siliti vašo naj stopi za pol ure v onstran plota," je z vso jo pripovedoval Herberja. "I, saj se ga ravno va, pa nekaj mi pravi, bilo napek, če bi nekaj griznili," si upam jaz besedo na dan, ki se mnenja, da kdor jem kruha strada.

"Pa res, saj sem bil, da bosta še teš dolge poti," se izgovor mar in zopet pošlje mando tje proti kuhinji. "Micka!"

"Ma kaj bi pa sploplane nazaj iz kuhinje, glasek naše znanke, ki je prej predstavila ... ko.

"Prašuta nareži bosta lažje pila!" ničar.

"Bom že, pa se mi jima tudi brez prašuta pira," je jezikalo najo, ki ni bilo videti posebnomando.

"Jezik ima," sem drejca pod mizo, da stadal, če ga je kaj kresala s svojimi prvi prvi defilirirji.

Andrej je pa samovzdihnil, prijel kozarec tisto, kar mu je njanji v roko, ovito v tom in kožmarinom.

Ni bilo dolgo in prismejala skozi vratinim krožnikom tistodobre vsjvine, ki mipo tolikih letih še pred oči, posebno takem titularnem močmentinovihi žgancih, premakejo nikamor.

vajo v zabeli, kakoznali napraviti samopa Vidiš jo lajdre, pa ji le nisva kar firtah si je obesila laseh se vidi, je slagrabljami. Aha, paradabigecala z namdeti. Ampak na tskih trdnjavah nevilila, če kaj vem. Pa druge dote, najbržpar črnih oči, ki grevaka kot pipec skromprij.

Pogledal sem Avidel, da je bil zanjno, kot bi se me mamka božja. vnel, sem si mislil, minilo. Se reče, saj meni, ki sem bil boljštrde skorje, moprsmnem košu, ko segel s prsti pod mivleči iz kože tistih ki so začele poganzsom. Pa to je bilo navade.

"Vidiš," sem rekel, ter mu stopil s škornjem na nogo. zastakol, "naravnoda."

"Obroda," mi je zaj, "kaj si brljaj, ne vidiš, da naravnoda."

No, meni je bilo ca vseeno, ali glej ne ali Andrejca, kaj kaj upri svoje milo, ki sem ga ta čas držal v roki, še mogel birt k temu. Dobro se godi, ševeema, kot vidim.

Pisana mati

SPISAL J. F. MALOGRAJSKI

je, kakor bi mu bil za-
kdo: "Ubijalec!" Nena-
meški občutki so ga pre-
dali za trenutek. Srce mu
da, da naj poklekne ob
pred bolnico ter jo pro-
vašanja. Zdaj prvič v
življenju se je zavedal,
mel gotove dolžnosti do
te žene, ki leži zdaj
pred njim in čutil je
kako krivico ji je de-
las njunega zakona. Ne-
mu običajne oči dalje
njenem upadlem, izhu-
razu in zdela se mu je
kako lepa, tako dobra, tako
vredna!

no čustvo ni bilo še do-
sko, ni bilo tako močno,
lo predrl zunanjo le-
rjo. Slutil je, kako bi
nogo ženo, če bi ji po-
kar mu je v tem hipu
lo prsi, slutil, da bi jo
morda za vse, kar
prizadel hudega — a
ničesar. Spomnil se
je bila vsiljena in o-
v njem stari ponos.
ponizal pred svojo že-
nel tako priznal svojo
nel! S silo je zatrl to,
mu je tako neprijetno
prah in odgovoril je
navadnim, vsakdanjim

pojd, kaj bi govorila
si se tako slaba ne, da
mora poslavljati! Ve-
sajte precej, da ste na
Prej bo mene konec
je ven.

žena je obrnila svoj
sti steni... Nekaj dni
pa so jo položili na
oder...

III.
Anica molčala dedek in

zdravniške
predpise?

zdravnik predpiše
je važno, da so ista
pravilno sestavljena.
je za natančno in
novo zdravniških pred-
pisa, da štiri trofeje.
predpise k nam.

Ph. G., Ph. C.
LEKARNAR
10, Ohio
vsak dan od 9:30
do 10 zvečer.
dan ob sredah.

B-Day!

Pri povojni "Bendix" je dospel!

čudoviti pralnik, ki vam napravi vaš
pralni dan PRAZNIK, je na ogled in za na-
pri nas.

vaš pralni dan boste lahko praznično
v vseh udobnosti, ker "BENDIX"
odmoci, opere, splake in ožme od naj-
njega do najbolj preprostega perila.

Danes je B-Day — Bendix dan!

OBLAK FURNITURE
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

1945	SEPT.	1945
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

SEPTEMBER

23. — "First Entertainment" sponsored by Waterloo Rd. Combined Lodges for the servicemen's Homecoming Fund at SWH, Waterloo Rd.

29. — St. Clair Grove št. 98 W. C. ples v SND na 6417 St. Clair Ave.

OKTOBER

6. — Little Flower Cadets ples v SND na 80. cesti.

NOVICE S HUBBARD RD.
(Nadaljevanje z 2 strani)

ga ne vidijo, zato sem pa še več-
ji revež, ker se le sam sebi smi-
lim. Pri sprejemanju in po-
slavljanju je bilo tudi precej
poljubovanja, a jaz nisem bil
deležen nobenega, ker sem pre-
cej zbirčen, no pa če bi mi ga
že kakšna fletna pritisnila,
morda bi se tudi ne branil. Edi-
ni poljub, ki sem ga deležen je
od moje mamice, kadar me obi-
šče iz Broughtona, Pa., kajti le
ona me še obraža, to pa menda
zato, ker sva precej daleč nara-
zen. Če bi me morala pa dan
na dan gledati in poslušati mo-
je jamranje, potem bi gotovo
tudi poljuba ne bilo.

Veliko lepih novic je letos za-
ostalo, ker jih nisem poročal
radi oddiha pri pisalni mizi.
Prepričan sem, da je mojim čit-
ateljem prav žal, vsaj tako so
se številni izrazili. Mnogi, ki
so me hoteli letošnje poletje vi-
deti, me niso mogli, ker me naj-
večkrat ni bilo doma. Ko se je
oni dan ustavil pri nas Charly,
me zopet ni bilo doma in mi je
prav žal, ker prav dobro poz-
nam njegovo navado. Ko me
je pa obiskal Z. s svojo prijaz-
no družbo sem bil jako presene-
čen radi njegove radodarnosti,
ker nisem nikdar pričakoval kaj
takega. Torej prav lepa hvala!

Prav lepa hvala tudi vsem ob-
iskovalcem za vse.

Well, vojska je končana. Ko
je bila končana z Nemci, sem
bil zapisal: hvala Bogu, da jo
je konec; sedaj ko je pa tudi z
Japonci končana, pa rečem dva-
krat hvala Bogu, da se bodo ti
reveži vsaj enkrat nehali drug
drugega pobijati. Saj ne bo od
tega imel nihče nobene koristi
kot edino politikaši. Navadni
zemljani se bomo morali svojo
pot ubijati in garat za svoj ob-
stanek. Na stotisoče mladih
fantov pa je dalo svoje mlado
življenje za stare spletke, kar-
teri so bili pogladi svet v to
gorje.

Pri zadnjih volitvah so neka-
teri rekli, da konja sprežat sre-
di potoka ni dobro in če bi ga,
da bi ne bilo nikdar konec voj-
ske in da bi nas Germani po-
hrustali in da je edino le eden
vsega mogočen "Indispensable."
Ali ste videli, kaj se je pri tej
prilici zgodilo? Kakor hitro je
naš predsednik Mr. Truman,
missourski farinar in moj nek-
danji sosed nastopil predse-
dstvo, je vojno na mah končal,
kot on pravi: z božjo pomočjo.
Veliko zaupanje je imel v Boga,
kot je videti in pa seveda tudi
v naše fante, sam pa je tudi ve-
liko deloval in pripomogel do hi-
trejše zmage in tako tisoče fan-
tom rešil življenje. Nova moč
in pravi razum vedno bolj vle-
če kot pa stara.

Kot razvidimo, je naš pred-
sednik resen in odločen, kar po-
ve, pove premišljeno in velja,
nobenega zavijanja in jamra ni,
gleda za domačo deželo. Ko je
posojilni sklad odpovedal, so
se Angleži kar zvjali, ker so
spoznali, da so zgubili molzno
kravo in da naš Truman ni Mi-
klavž, kakor se je to prej dog-
ajalo. Saj je Churchill menda
že mislil, da je naša dežela an-
gleža kolonija. Torej se lahko

20. — Društvo Loška dolina
ples v auditoriju SND na St.
Clair Ave.

21. — Prireditve Skupnih dru-
štev fare sv. Vida; ob treh po-
poldne v cerkveni dvorani.

1946

JANUAR

20. — praznovanje 10 letnice
obstoja pevskega zbora Slovan
v SDD na Recher Ave.

kar srečne počutimo, da je ta-
ko kot je.

Prav težko tudi čakam, da bi
ta vojni čas odpravili, da bi ta-
ko lahko eno uro dlje spal zju-
traj. In ker imam tudi tako na-
vado, da dvakrat na dan pobir-
am jajca iz gnezd, bo več za-
dovoljnosti tudi pri kokoškah,
kajti one se kar niso hotele pri-
vaditi hitrejšemu času. Ko sem
po novem času pobiral jajca iz
gnezd, je bila košara vedno bolj
prazna, kajti kokoške se niso o-
zirale na novi čas, da bi bile kaj
prej nanesle jajca. Ker pa me-
ne največ spanje skupaj drži,
bi mi tista ura tudi jako prav
prišla. To poročilo je bilo na-
menjeno samo poletni sezoni,
ker je pa še več novic, bom pa
še prihodnjič kaj napisal. Po-
zdrav,

Frank Leskovic.

— Potrpljenje je tista roža,
ki je zasajena na božjem vrtu,
pa jo nebeški oče porednim otro-
kom daje, da jih pokori.

MALI OGLASI

Dve sobi v najem

V najem se odda 2 opremlje-
ni sobi, vsaka zase. Vprašajte
na 7814 Myron Ave. (217.)

V najem 2 sobi

V najem se odda dve opreml-
jeni sobi za 2 osebi. Si lahko
tudi kuhate. Vprašajte na 1127
E. 72. St. (218.)

Rodney Adams Heating Service

Instaliramo nove furneze
na plin in premog.
Popravimo vse vrste furneze.
Instaliramo pihalnice
in termostate
Za točno postrežbo
pokličite
KE 5200
550 E. 200. St. (x)

PIVO V ZABOJH

Leisy . . . Schlitz
Dortmunder . . . Standard
in

dobro vino na galone
EMERY'S
961 Addison Road (x)

Furnezi!

Popravljamo vsake vrste
Resetting \$15, čiščenje \$5
Termostati kontrola
Lahka mesečna odplačila
Chester Heating Co.
1193 Addison Rd.
ENdicott 0487 (x)

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212

Licence za voznike

Izognite se gneči
Nagla postrežba
Joe Simončić
7220 St. Clair Ave.
Odprto 10. dop. do 7 zveč.
(Sept. 13. 17)

DELO DOBIJO

MOŠKI ZA LIVARNO

Jako lepa prilika pri

The National Malleable
Steel & Casting Co.

Nič problema spremembe

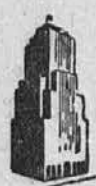
Civilna produkcija v polnem
razmahu

Služimo že 77 let prevoznici
industriji

The National Malleable
Steel & Casting Co.

10590 QUINCY AVE.

(217)

Delajte v
MODERNEM POSLOPU
THE TELEPHONE
COMPANY

potrebuje ženske za
hišno znanje
poslopij v mestu

Stalno delo — dobra plača
Poln ali delni čas
6 večerov v tednu
od 5:10 zv. do 1:40 zj.

Zglasite se v
Employment Office
700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zj. do 5 pop. vsak dan
razen v nedeljo

THE OHIO BELL
TELEPHONE CO.

Ženske za čiščenje

Ponoči
Plača od ure
Poln ali delni čas
Vprašajte Forelady
Soba 360
Hanna Bldg.
14. St. in Euclid (218)

Kurjač

licenziran
7 dni v tednu
Delo ponoči od 11 do 7
Dobra plača od ure
Stalno delo
The F. Zimmerman Co.
2040 W. 110. St. (219)

Sprejme se takoj na delo

Išče se zidarje in težake, Do-
bra plača. Kogar zanima, naj
se zgleda na 960 E. 185. St. (217)

Moški na West Side

Picture moulding
Finishers and Sprayers
Garantirana plača od ure.
Plača od kosa
Stalno delo 48 ur.
The F. Zimmerman Co.
2040 W. 110. St. (219)

MALI OGLASI

Novo vodstvo!

Popravljamo pralne stroje,
vacuum čistilce, električne likal-
nike, in druge električne pred-
mete. Mi kupimo in prodaj-
amo pralne stroje. Pridemo jih
iskati ter jih pripeljemo na dom.
St. Clair Repair Service
7502 St. Clair Ave.
EN 7215. (M-T-x)

Hiša naproday

10 sob za 3 družine, na 1001
E. 66. Pl. Pokličite EN 2601.
(216)

Peč naproday

Proda se peč za gorkoto na
premog. Vprašajte na 1097 E.
64. St. spodaj. (216)

1911

1945

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorod-
nikom, prijateljem in znancem, da se je Bogu
Vsemogočnemu dopadlo sveto in pobožno živ-
ljenje naše ljubljene hčerke in sestrice

Therese Gliha

in jo je vzel k Sebi v nebeške višave dne 16. av-
gusta 1945. Njeno blago dušo smo izročili Bo-
gu, truplo pa materi zemlji dne 20. avgusta, kjer
poleg očeta, kateri je žel iz doline solz pred
nim letom, spi večno spanje na pokopališču
Kalvariji.

Z globoko hvaležnostjo se želimo zahvaliti
Rt. Rev. g. kanoniku Omanu za številne obiske
v času njene štirimesečne bolezni in za poslano
sožalje. Prav lepa hvala č. g. Father Prazniku
za številne obiske v času dolge bolezni, za oprav-
ljene žalne obrede ter za krasni in tolažilni go-
vor v cerkvi. Najlepšo hvalo izrekamo č. g. Fa-
ther Slapsaku za asistenco pri pogrebnih sv. maši
ter številne obiske v bolezni, za vso tolažbo in
za podeljeno sv. popotnico 15 minut pred smrt-
jo. Hvala č. šolskim sestram sv. Dominika za
obiske in darovana sv. obhajila za prerano umr-
lo hčerko in sestro.

Hvala dekletom, njenim prijateljicam, za
številne obiske v času bolezni, ki so zanje molile,
nas tolažile in vse izročale božjemu varstvu.

Hvala vsem, kateri ste darovali za sv. maše,
ki se bodo opravile za prerano umrlo hčerko in
sestro. Hvala vsem, kateri ste položili vence in
cvetlice ob krsti in okrasili njeno zadnjo bivali-
šče na zemlji. Hvala nosilec krste in dekle-
tom ob spremstvu žalnega sprevoda.

Hvala vsem številnim, kateri ste prišli po-
kojno kropiti in moliti za njeno dušo ter jo spre-
mili na zadnji poti v večnost.

Hvala Ivanu Zormanu za zapete žalostinke
ob pogrebnih sv. maši. Hvala pogrebniemu zavo-
du Louis Ferfolia za vso naklonjenost in za vzor-
no vodstvo pogreba.

Ti pa, ljubljena hčerka in sestra, še tako
mlada, komaj stara 34 let, pa si morala že zapu-
stiti ta svet. Ko gledamo po hiši, kjer si Ti naj-
rajši bila, je sedaj prostor prazen. Ko se pa
ozremo proti nebu, pa vemo, da je sedaj Tvoj
dom v nebesih pri ženinu Jezusu, katerega si na
zemlji goreče ljubila in tako rada prejimala. Da-
si se nam srce krči v silni žalosti, ko Te več med
nami ni, Ti vseeno ključemo: bodi vesela v službi
našega dobrega očeta in v družbi številnih ne-
beških prijateljev.

Počivaj mirno v grobu hladnem in prosi Bo-
ga, da kadar pride naša ura, da nam prideš na-
proti in nas popelješ pred Tvojega božjega že-
nina. Spavaj sladko in na svidenje nad zvez-
dami.

Ko zarja si na zemlji bila,
vsem ljubljena in mila,
vsi radi Te imeli,
pri Tebi bili vsi veseli.

Pa božji ženin se odloči,
da cvetka se preseli naj
v vrt nebeški, k očetu ljubemu,
naj živa slavo vekomaj.

Prosi pa za nas ostale
ljubga svojga ženina,
kadar se ločimo od zemlje,
se s Teboj zopet združimo.

Zopet bomo veseli,
skupaj gledali Boga,
to vseh sedaj je želja,
da vsi pridemo v nebo.

Zalujoči:

FRANCES GLIHA, mati

ANTHONY, brat

SISTER M. ANTHONY O.P., FRANCES, sestri

Cleveland, Ohio, 17. septembra 1945.

KRALJICA DAGMAR

ZGODOVINSKI ROMAN

In pri vsakem takem poročilu so si oddahnili tudi v najrevnejši koči, in hvaležno uprli oči ali k podobam dedov na ognjiščih ali pa h križu v pročelju sobe.

Prečudna prikazen! Nikjer niti enega Nemca, in vendar je bil po hišah križ. In kako so ga častili in pozdravljali! Nekje v večjih vasesh po vrsti ni bilo niti sledu o starih bogovih. In sredi vasi so stali križi, sicer le leseni, a še na njih visel marsikje oveneli venec, katerega so tekom poletja obesile pobožne roke. In ljudstvo je bilo čisto izpremenjeno. Možje so pred križem odkrivali svoje glave, ženske so zaznamovale svoja čela s tem znamenjem, in otroci, katerim se je komaj razvezal jeziček, so jecljali: Oče naš...

Ves prečudna prikazen! Sicer se je še večkrat prikazal v vasi vlhovec, stisnil pesti in grozil, toda vselej je izginil kakor netopir pred dnevno svetlobo. Seveda so bile še vasi, kjer so ga nestrpnost pričakovali; toda bilo jih je že manj. Ležale so na strani, bodisi med gozdovi ali med močvirji, kjer so prebivali že od pamtikeva trmo-glavi in nepristopni ljudje.

Kako so se po vasicah veselili, kadar so začuli glasove zvonov!

Okoli Malhova je bilo ob nedeljah vedno najbolj živo.

Več se jim ni bilo treba hliniti. Radi so šli v svetišče, kjer je stal na oltarju križ, in če bi bila pot do njega še daljša.

Ko so se prej oglasili s cerkvenih stolpov zvonovi, so škripali z zobmi inse tresli jeze; tu in tam jih je obšla groza, kakor da imajo za noge privezane težke skale, kakor da jim ne vidijo oči; v cerkev so jih morali goniti kakor čredo živine, a zdaj so hiteli, da bi ne zamudili; na poti so pospeševali korake, noge so se jim do členkov zadirale v ilovnata tla, po vsakem desetem koraku so morali obstati, a zdelo se je, da ne čutijo najmanjše utrujenosti. In videti je bilo na potu vsako starost, starce s starkami, može in žene, mladeniče z deklicami, in nedorasla mladež je skakljala poleg ostalih.

V Malhovu je bila cerkev prenapolnjena, glava je ticala poleg glave, množice so stale še zunaj cerkve; nikdo ni niti dihal, pogledi vseh so bili uprti na prižnico, kjer je duhovnik s neizmerno prijaznim izrazom na bledeh licih in na ustnicah z besedami kakoršnim tukajšnje stene, katere so postavili Nemci, — niso prisostvovala še nikdar...

Duhovnik na prižnici je govoril z zvonkim glasom, najmanjšega vetriča ni bilo, skoraj vsaka beseda se je slišala tudi venkaj.

Naenkrat je sonce s svetlimi žarki prodrlo meglo.

Okna svetišča so se izpremenjale v mavričnih barvah.

Ljudi je prihajalo vedno več in več.

"To dete je bilo revno, morebiti najrevneje izmed vseh, kar

se jih je rodilo oni čas v obljubljeni deželi. In ko je dospelo v moška leta, je delalo, kar ni nikomur mogoče. Gluhim je vračalo sluh, slepim vid, nemim govor, hromim zdravje, mrtvim vračalo življenje, pomirjalo je morske valove; na njegovo povelje so prenehali viharji, ugasili bliski..."

Govornikov glas je donel mogočnejše in mogočnejše.

"Svoj mir vam dajem, ne kakor vam ga daje svet, ga vam dajem jaz. Ljubi svojega Boga iz vsega svojega srca — in svojega bližnjega kakor samega sebe. Kar hočeš, da bi drugi tebi ne storili, tudi ti drugim ne stori. Kar ste storili katere-mu izmed mojih najmanjših, ste, menj storili. Pred tem križem izgine vsa razlika stanu, tu je bogatin enak revežu, vladar prosjaku, najslavnejši najbolj zaničevanemu, in vsem veljajo besede: Če stojiš, glej, da ne padeš! Vaši zatiralci so stali najvišje in so padli najnižje... Njihov padec je bil grozen."

Poslušalec se je zdelo, da so to samo sanje. Niti svojim lastnim očem in ušesom niso hoteli verjeti. S te prižnice še niso nikdar slišali govornika, govorečega materinščino in govorečega besede tako vzvišene ljubezni, ki odklepa sužnjem vezi na njihovih rokah in jih dela enake gospodom, ki more to zemeljsko bedo izpremeniti v raj, kjer mineva življenje tako mirno — tako srečno — tako zadovoljno, v katerem bi lahko oca brezskrbno bivala poleg leva in oven poleg volka in poleg tigra jagnje...

V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI ISKRENO
LJUBLJENEGA IN NEPOZABLJE-
NEGA SOPROGA, OČETA,
SINA IN BRATA

Joseph Hočevar

ki je na božji kile za vedno zaspal
dne 17. septembra 1940.

Pet let je že poteklo,
kar si Ti zapustil nas.
Oh, kako prazno je življenje,
kar med nami Te več ni.

Zaljujoci ostali:
SOPROGA, SINOVI in HČI;
STARŠI in BRAT.
Cleveland, O., 17. sept. 1945.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI LJUB-
LJENEGA IN NIKDAR POZAB-
LJENEGA SOPROGA IN OČETA

JOHN ZALETEL

ki je za vedno v Bogu zaspal
dne 16. septembra 1944.

Predragi soprog in ljubljani oče,
na Tvoj grob danes spominjamo hite,
počivaj mirno v hladnem grobu
in prosj ljubega Boga za nas.

Zaljujoci ostali:
MARY ZALETEL, soproga;
JOHN in BOBBY, sinova.
Cleveland, O., 17. sept. 1945.

1925

1945

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrti od prevelike žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša smrti posegel med nas in nam odvzel naše najdražje, ko smo tako preneglo izgubili našo iskreno ljubljeno nikdar pozabljeno hčer in sestro

Frances B. Eržen

ko je v tako pretresljivem dogodku postala nesrečna žrtev in je nanaglo ugasnilo njeno mlado življenje ter je dne 14. avgusta 1945 tako nepričakovano že zaspala večno spanje v najlepši mladosti stara 19 let. Jena je bila dne 22. avgusta 1925. Po opravljeni pogrebni sveti maši v St. Francis cerkvi smo jo spremili na Calvary pokopališče dne 18. avgusta 1945, kjer smo jo položili v naročje matere zemlje k tako preranem počitku.

Prisrčno se želimo tem potom zahvaliti Rev. Victor M. Lambur in Rev. Joseph M. Wanner, ki sta prišla molit ob krsti zvečer pred pogrebom. Enako tudi prisrčna hvala Rev. Victor M. Lambur za opravljeno sveto mašo in ganljive cerkvene pogrebne obrede.

Našo iskreno zahvalo želimo izreči vsem, ki ste nam bili v tolažbo in pomoč in za vse, kar ste nam dobrega storili v teh najbolj težkih in žalostnih dnevih, kakor tudi vsem, ki so jo prišli pokropiti, ki so z nami čuli in molili ter se udeležili svete maše in zadnjega spreveda.

Globoko hvaležni se želimo prav prisrčno lepo zahvaliti vsem, ki so v blag spomin pokojni okrasili krsto s krasnimi vencii cvetja, in sicer: Pfc. Frank in Julia Gerchar, Bernie in Florence Zarnick, Mrs. Katherine Erzen in družina, Mr. in Mrs. Louis in Anna Silc, Steve in Louise Antolin, Slak družina, Burns Family, Mr. in Mrs. John Hozian, Mr. in Mrs. Frank Rebol, J. Miller in družina Mr. M. Zabkar, Hanzelich družina, Mr. in Mrs. Blaz Klucaric in družina, Zardin Family, Zadravec družina, Mr. in Mrs. Mike Silc, Poje družina, Misses Frances in Millie Jancar, Miss Helen Pethia, Misses Irene in Maryann Piskura, Frank in Mary Grozde, Mary and Al, Mr. in Mrs. M. Pastorich - Mrs. Foster in hči Dorothy - Mr. in Mrs. L. Greenwald, Mr. Charles Cerado, Braden and Sutphin Ink Co., The Engineering Dept. of the Perfection Stove Co., Fisher Body Cleveland Plant No. 1, društvo sv. Cecilije št. 37 SDZ, Fisher Body Payroll Dept. - D. J. "Chris" Christison - R. J. "Dick" Connors - W. F. "Bill" Currutt - R. R. "Rose" Krieger - H. E. "Haw" Medhurst - F. D. "Ferd" Miller - M. B. "Doc" Whipple.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so v izraz sočutja in v zadnji pozdrav pokojni v tako obilnem številu darovali za svete maše za mirni počitek blage duše, namreč: Mrs. T. Zele, Pfc. Frank in Julia Gerchar, Mr. in Mrs. Frank Rebol, Mr. in Mrs. J. Zarnick, Mr. in Mrs. Blaz Klucaric, Mr. in Mrs. Steve Markolia, Mrs. Mary Kavas, Mr. in Mrs. T. Burns, Mr. M. Zabkar, Mr. in Mrs. Louis Silc, družina Hanzelich, Mr. in Mrs. A. Kovacic, Kranjc - Lausin - Lousin družine, Mrs. Helen Kupe, Mr. in Mrs. Steve Nemeth, Mr. in Mrs. M. Silc, Mr. in Mrs. William Zabkar, Mr. Frank Grozde, Mr. in Mrs. Victor Lunder, Miss Mary Klucaric, Pfc. Albert Sintic, družina Jancar, Mr. in Mrs. Cergol in družina, Novak družina, Edna Ave., Mrs. Louise Pisk, Mr. in Mrs. George Guron, Marich družina, Mr. in Mrs. Frank Ljubi, Mrs. M. Saluy, Miss Irene Piskura, Mr. Milan Slak,

Preljubljena in nikdar pozabljena hči in sestra, v najlepši mladosti in brez slovesa si morala tako nenadno in nesrečno zapustiti svoje drage, ki so Te tako iskreno ljubili in vedno Te bolj pogrešamo, ker tako glavo nas je potrla Tvoja tako nenadna in bridka izguba. Zastoj iščejo naše solzne oči Tvoj smehljajoči obraz. Tebe le od nikoder ni in ostali so nam samo Tvoji dragi spomini, ki bodo živeli v naših srcih do konca naših dni. Ti, predraga Frances, pa počivaj mirno v prezgodnjem grobu ter v veselju večnem se raduj in naj Ti bo rodna ameriška zemlja.

Zaljujoci ostali:

BARBARA ERŽEN, mati
ANNA poročena Silc, sestra
STEVE in EDWARD, brata
in številno drugih sorodnikov

Cleveland, Ohio, 17. septembra 1945.

Mrs. Kate Fticar, Mr. P. Billicic, Mr. in Mrs. J. F. rich in družina, Mr. in Mrs. Anton Kresse, Mrs. J. Hanzalick, Miss Mary J. Strukelj, Mr. in Mrs. F. Drobnick, Mr. in Mrs. J. Vovko, Mr. in Mrs. Golinar, Mr. J. Kranjc, Mrs. Jeanie Rutar, Mrs. Frank Stump, Ann, Mary in Mike Zarnick, in Mrs. John Hodnik in družina, Mrs. Ray, Mr. na Zizak, Mrs. Katarina Duj, Mr. in Mrs. Matt nyak in hčere, Miss Helen Pethia, Mr. in Mrs. Miss Ann Kenik, Mr. in Mrs. A. Mrakuzic, Mrs. car, Mrs. Horvath, Mr. in Mrs. Louis Oblak, Zun, Mrs. Pauline Stampfel, Mr. in Mrs. Frank Barbara Zupancic in družina, Mr. in Mrs. Mrs. Kacar, Mr. in Mrs. Edward J. Kovacic, John Valentine, Mr. in Mrs. Lester J. Stedman, in Mrs. John Straziser, Mr. Joe Svete, Lucille kar, Mrs. Stefania Paulin, Miss Anna Ljubi, Bobnick, Mr. in Mrs. Baskovec, Mrs. Anna Mrs. Anna Kavas, Rose Cimperman, Miss Ann kavac, Phillip in Rose Ferrainolo, Mr. in Mrs. kim, Mrs. Anna Bandow, Mr. in Mrs. J. Grill, Maklich, Leonard Family, Agnes Princic - Mrs. der, Dunatov družina, Ann Dobrowski in Nemec, Mrs. Anna Kovacic, Mr. in Mrs. Kilk Cost and Payroll Dept. Fisher Body, Rosemary man, Mrs. Mary Smolko, Mr. in Mrs. Stark, Mrs. Sobochan, Dorothy Adams and Bernice Sabovic, Lucie in Eleanor, Golden Gophers, Mr. in Mrs. Brunecy, Ray Cunningham.

Ravno tako tudi prisrčna hvala vsem sleden-ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri bu: Mrs. Julia Gerchar, Mr. John Zarnik, Razinger, Mr. Bill Zabkar, Miss Anna Novak, Ave., Mr. John Lousin, Mr. Frank Ljubi, Mrs. vak, School Ave., Mr. Victor Lunder, Mrs. Hanzelich, Mr. August Pintarcic, Mr. Louis Scheit

Prav iskreno se želimo zahvaliti tudi prijateljem, ki so spremljevali krsto v cerkev in do groba, ter jo položile k preranem večnem počitku.

Našo prisrčno zahvalo izrekamo članicam štva sv. Cecilije št. 37 SDZ, ki so se udeležile molitve ob krsti pokojne, ravno tako tudi članic, ki so se udeležile pogrebne svete maše in jo sprejeli do prezgodnjega groba. Prav iskreno se zahvalimo vsem, ki so prišli izven mesta ter se podali od drage pokojne ob krsti in jo spremili na pokopališče.

Obenem tudi iskrena hvala vsem, ki so nam razili sožalje osebno ali pa poslali sožalne pisma.

Enako naj sprejme našo prisrčno zahvalo pogrebni zavod Zakrajšek Funeral Home za vsa strošljiva naklonjenost in za lepo urejeno in no vodstvo pogreba.

Če smo slučajno pomotoma kakšno ime prosimo da nam oprostite, ker naša želja je vsem najtoplejšo iskreno zahvalo.